

Hertil kommer, at det hele Projekts Gennemførelse i høj Grad økonomisk griber ind i mange Menneskers — Grundejers og næringsdrivendes — omfattende og dybtgaaende økonomiske Interesser. Loven om Boligtilsyn og Sanering af usunde Bydele, fastslaar i sin § 13 for saadanne Ejendommens Vedkommende, der vel lider af sundhedsmæssige Mangler, men som dog ikke er af en saadan Art, at Benyttelsen til Bolig for Mennesker straks kan forbydes, at Boligtilsynet under visse nærmere Omstændigheder kan beslutte med Tilslutning af Boligtilsynsraadet, at Ejendommene eller Dele deraf ikke maa benyttes efter Formaalet, naar et vist Aaremaal, som ikke maa være mindre end 12 Aar, er forløbet.

Af saadanne Ejendomme findes der adskillige i Kvarteret, som Kommunen ønsker saneret. Ganske vist kommer denne Bestemmelse ikke i Betragtning, naar Saneringen — som for Borger- og Adelgadekvarterets Vedkommende — omfatter en hel Bydel, saafremt Boligtilsynsraadet godkender Saneringens Gennemførelse.

Men selv for saadanne Ejendomme, som i Henhold til §§ 10 og 11 i ovennævnte Lov straks kan dømmes til Kondemnering, er der fastsat Frister for Fraflytning og Ryddeligggørelse og for Klageret saavel med Hensyn til Beslutningen om Kondemnering som med Hensyn til Erstatning, der, hvis de bringes til Anvendelse, som utvivlsomt i høj Grad er at befrygte, afgørende vil forsinke Saneringens Gennemførelse og hindre den Betydning for øget Beskæftigelse, som det netop for Tiden er af saa stor Vigtighed at opnaa (jfr. Bilag Nr. 3).

Udvalget forudsætter derfor, at der ved Kommunens Overtagelse af de paa-gældende Ejendomme inden for Grænserne af Rimelighed lægges Vægt paa at naa til mindelige Overenskomster mellem Kommunen og Grundejerne om Erhvervelse af Ejendommene, saaledes som det ogsaa er forudsat i § 28 i Loven om Boligtilsyn og Sanering af usunde Bydele.

Ved Ændringsforslag Nr. 6 tilsigter

man at tilvejebringe saa rimelige Erstatningsvilkaar for næringsdrivende i Kvarteret, der maa fraflytte de Lokaler, hvori Virksomheden hidtil er drevet, som Takskationskommissionen skønner rimeligt, hvad enten de vedkommende har Virksomhed i Ejendomme, der er modne til Kondemnering, eller i saadanne, der af Hensyn til Kvarterets Sanering med Boligtilsynsraadets Godkendelse maa falde. For Hensigten med de øvrige Ændringsforslag vil der blive redegjort ved Sagens 2den Behandling.

Et *Mindretal* (Oluf Pedersen) er principielt Tilhænger af, at de usunde og brandfarlige Boliger i Adel- og Borgergadekvarteret saavel som andetsteds forbydes, men det forekommer Mindretallet at være betænkeligt i Forbindelse med den nødvendige Sanering at nedrive yderlig for en halv Snes Millioner Kroner *ikke kassable* Bygninger, og en Beslutning, der gør dette muligt, foreligger heller ikke fra Statens Boligtilsynsraad.

Det skal i denne Forbindelse ogsaa bemærkes, at under sidste Storkrig blev det endog nødvendigt at forbyde Nedrivning af Boliger, og efter det oplyste have der ikke Materialer til det paatænkte Nybyggeri, medens det vil være praktisk muligt at gennemføre det i mange Henseender langt mere tiltalende Projekt til en stor smukt anlagt Haveby ved Avedøre.

Værst er det dog, at Stat og Kommune efter det foreliggende Lovforslag finansierer saavel Byggeri som Jordkøb og dermed en Jordspekulation, som kan give mange Millioner Kroner i Gevinst. Efter den gældende, højst ufuldkomne Lov om Værdistigningsskyld vil kun ca. $\frac{1}{3}$ blive inddraget til det offentlige, indtil der om ca. 90 Aar indtræder den paatænkte Hjemfaldsret, og det vil sige, at *indtil da* vil ca. $\frac{2}{3}$ af den aarlige Gevinst tilfalde Privatspekulationen.

Mindretallet har forsøgt at opnaa Ændringer i Lovforslaget.

For det første ønskedes *alle* Nybygninger fritaget for Bygningsskat for der-